

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

Staroměstské náměstí 6

110 15 Praha 1

Adresáti: dle rozdělovníku

V Praze dne 24. března 2020

Č. j.: MMR-13276/2020-83/668

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako správní orgán příslušný podle § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu a s § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, na podkladě odvolání Milana Tomečka, narozeného dne 28.07.1952, Náves 8/31, Přerov V – Dluhonice, účastníka řízení, na kterého se vztahuje rozhodnutí (usnesení) správního orgánu, proti usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, vedoucího odboru strategického rozvoje kraje Ing. Radka Dosoudila, č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, jímž nebylo podle § 14 odst. 3 správního řádu vyhověno námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, vznesené Milanem Tomečkem v odvolacím řízení vedeném Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem strategického rozvoje kraje, pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, ve věci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, jímž byla povolena změna územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov, stavebního úřadu, č. 32/2006, č. j.: SÚ3229/2005-KI ze dne 03.03.2006, *o umístění stavby pod názvem Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov, kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace – dálnice D1, úsek Říkovice – Přerov II – Předmostí, staničení v km 75,300 – 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, na pozemcích v katastrálním území Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavlky u Přerova, které nabylo právní moci dne 12.08.2006, rozhodlo podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:*

Odvolání Milana Tomečka se zamítá a usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, vedoucího odboru strategického rozvoje kraje Ing. Radka Dosoudila, č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, se potvrzuje.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor strategického rozvoje kraje (dále též „krajský úřad“), předal Ministerstvu pro místní rozvoj (dále též „ministerstvo“) spis se stanoviskem k odvolání Milana Tomečka (dále též „namítající“, „odvolatel“), proti usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, vedoucího odboru strategického rozvoje kraje Ing. Radka Dosoudila (dále též „představený“), č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515.

Z předloženého spisu byly zjištěny dále uvedené podstatné skutečnosti.

Rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního (dále též „magistrát“), č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, byla povolena změna územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov, stavebního úřadu (dále též „stavební úřad“), č. 32/2006, č. j.: SÚ3229/2005-KI ze dne 03.03.2006, *o umístění stavby pod názvem Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov, kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace – dálnice D1, úsek Říkovice – Přerov II – Předmostí, staničení v km 75,300 – 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, na pozemcích v katastrálním území Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavlky u Přerova, které nabylo právní moci dne 12.08.2006* (dále též „stavba“).

Proti rozhodnutí magistrátu č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, se odvolal Ing. Jaroslav Horák, Náves 207/33, Přerov V – Dluhonice, Pavel Horák, Náves 152/56, Přerov V – Dluhonice, Jaroslav Horák, Náves 152/56, Přerov V – Dluhonice, Milan Tomeček, Náves 8/31, Přerov V – Dluhonice, spolek Voda z Tetčic, z. s., Hybešova 178, Tetčice, spolek Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s., U Zbrojnice 46/3, Přerov, Ing. Pavel Ježík, U Zbrojnice 46/3, Přerov, MUDr. Helena Ježíková, U Zbrojnice 46/3, Přerov, spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, Brno.

Namítající Milan Tomeček podal námitku podjatosti u magistrátu dne 18.12.2019 podáním ze dne 17.12.2019. Námitka podjatosti byla uplatněna v jeho odvolání proti rozhodnutí magistrátu č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS. Namítající vznesl námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu. Důvodem je podle namítajícího skutečnost, že krajský úřad jako odvolací správní orgán nezrušil územní rozhodnutí stavebního úřadu č. 32/2006, č. j.: SÚ3229/2005-KI ze dne 03.03.2006 přes všechny jeho vady, a to podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu. Za tyto vady namítající považuje to, že trasa dálnice přes zastavěné území Dluhonic odporuje § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997Sb., o pozemních komunikacích; že uvedené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť je v něm uvedeno, že se dálnice Dluhonic jen dotkne, přičemž z výkresové části je patrné, že Dluhonicemi prochází a bude nutno bourat tři řadové domy v ulici Předmostská. Dále namítající uvádí, že popis trasy dálnice v územním plánu je neurčitý, neboť není zřejmé, který Přerov má dálnice *obchvacovat*, zda město Přerov nebo Přerov I – město. Uvádí, že pokud by krajský úřad jako odvolací správní orgán postupoval v souladu se správním řádem a v souladu s ním provedl přezkoumání napadeného rozhodnutí, pak by seznal, že toto rozhodnutí odporuje zákonu a rozhodnutí by zrušil a řízení zastavil. Stejně tak dle namítajícího mohl již dříve vyzvat město Přerov k uvedení územního plánu do souladu se zákonem a odstranit rozpory v něm obsažené a zabránit tak zbytečným průtahům při realizaci dálnice D1.

Krajskému úřadu byla předmětná odvolání včetně odvolání Milana Tomečka, obsahujícího i námitku podjatosti, doručena dne 31.01.2020.

Usnesením představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, nebylo podle § 14 odst. 3 správního řádu vyhověno námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, v odvolacím řízení vedeném Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem strategického rozvoje kraje, pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, ve věci rozhodnutí magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, jímž byla povolena změna územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov, stavebního úřadu, č. 32/2006, č. j.: SÚ3229/2005-KI ze dne 03.03.2006, *o umístění stavby pod názvem Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov, kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace – dálnice D1, úsek Říkovice – Přerov II – Předmostí, staničení v km 75,300 – 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, na pozemcích v katastrálním území Horní Moštěnice, Bochoř, Přerov, Předmostí, Lověšice u Přerova, Věžky u Přerova, Dluhonice a Přestavky u Přerova, které nabylo právní moci dne 12.08.2006* (dále též „stavba“).

Proti usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, se Milan Tomeček odvolal.

V odvolání uvedl, že vznesl námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, a uvedl dosavadní pochybení *příslušného oddělení*, která vyvolávají pochybnost o úmyslu či schopnosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, rozhodovat nestranně a nepodjatě s tím, že byl připraven v případě neúplnosti či jakýchkoliv nedostatků svého podání je na výzvu doplnit, avšak žádnou takovou výzvu neobdržel a tudíž má za to, že odvolání i námitka podjatosti byly podány řádně a byly plně přezkoumatelné.

Odvolatel uvedl, že námitka podjatosti především akcentovala nezákonný postup příslušného správního orgánu v předchozím řízení, kdy bylo potvrzeno i rozhodnutí zjevně odporující právním předpisům. Poukazoval na to, že rozhodnutí o námitce podjatosti si protiřečí, pokud se v odůvodnění uvádí, že podjatost může být dána jen poměrem konkrétní osoby k projednávané věci, a na druhou stranu představený necítil potřebu vyzvat namítajícího k upřesnění námitky podjatosti v otázce možných důvodů podjatosti konkrétních osob s tím, že mu mělo být po uplatnění námitky podjatosti sděleno, kterých osob se námitka týká a měl být vyzván k jejímu upřesnění a s tím, že důvody podjatosti měl ověřit *rozhodující orgán*.

Odvolatel má za to, že z jeho námitky jasně vyplývá, že podjatost je dána především z hlediska územního (námitka se týká všech příslušných pracovníků Krajského úřadu Olomouckého kraje) s tím, že důvody možné podjatosti jsou zřejmé. Odvolatel poukazuje na to, že v projednávané věci jde o značně politicky vyhocenou záležitost, se závažným vlivem na celý Olomoucký kraj, kde zájmy Dluhonic a jejich občanů jsou v naprosté menšině. Uvádí, že samotné vedení kraje a krajského úřadu včetně hejtmána Olomouckého kraje veřejně ve sdělovacích prostředcích deklaruje, že má zájem o co nejrychlejší stavby příslušného úseku dálnice, de facto *za každou cenu*. Uvedené má vyplývat mimo jiné z vyjádření hejtmána Olomouckého kraje Ladislava Oklešťka v článku *Návštěva premiéra v kraji měla dvě velká témata – zdravotnictví a dopravní stavby* uveřejněného v měsíčníku *Krajánek* č. 1 z ledna 2020, vydávaného Olomouckým krajem. *Důkaz: Článek Návštěva premiéra v kraji měla dvě velká témata – zdravotnictví a dopravní stavby v měsíčníku Krajánek č. 1 z ledna 2020.*

Odvolatel uvádí, že za takové situace nemohou podřízení úředníci Krajského úřadu zůstat nestrannými s tím, že tato podjatost se již v minulosti projevila na postupu úředníků a je zřejmé, že pokud by jeho odvolání ve věci vyhověli, vystavili by se negativním reakcím vedení krajského úřadu, protože by potvrdili nezákonnost dosavadního návrhu vedení dálnice a tím by byl záměr Krajského úřadu Olomouckého kraje zkomplikován a oddálen s tím, že jedině zrušením či zásadní změnou územního rozhodnutí č. 82/2019 může dojít k nápravě nezákonného stavu.

Odvolatel poukazuje na to, že z napadeného rozhodnutí o námitce je zřejmé, že podjatost konkrétních úředníků nebyla prověřována nijak kromě nahlédnutí do správního spisu s tím, že námitka přitom měla být prověřena s ohledem na povahu věci. Odvolatel uvádí, že příslušní úředníci nebyli patrně ani dotázáni na své stanovisko k podjatosti a na existenci majetkových či osobních zájmů, že nebylo např. zjištěno, zda příslušní úředníci nejsou členy některé politické strany prosazujících určitou variantu trasy dálnice, nebo zda by příslušní úředníci nebo jejich osoby blízké měli majetkový prospěch ze spěšné výstavby dálnice, nebo zda by byli tímto jakýmkoliv způsobem zvýhodněni či zda si výstavbu příslušného úseku dálnice osobně přejí například s ohledem na své bydliště. Odvolatel poukazuje na to, že nebylo ověřeno, zda na ně nebyl činěn jakýkoliv nátlak ze strany vedení kraje a krajského úřadu a zda takový tlak nemohou subjektivně vnímat ze sdělovacích prostředků, když odvolatelé jsou automaticky Olomouckým krajem prezentováni jako ekologičtí aktivisté, kteří pouze zdržují výstavbu. Dle odvolatele tedy nebyla námitka podjatosti *řádně přezkoumána*.

Odvolatel s odkazem na § 14 odst. 4 správního řádu uvádí tvrzení, pro která je toho názoru, že *Řešením situace je oznámení nadřízenému správnímu orgánu o nemožnosti určení jiné úřední osoby, společně s předáním spisu nadřízenému orgánu*.

Odvolatel s odkazem na stávající koncepci posuzování podjatosti úředních osob podle správního řádu a pochybnosti o nepodjatosti v odvolání jím popsané, má za to, že výrok napadeného usnesení představeného je věcně nesprávný.

Odvolatel navrhuje, aby usnesení představeného bylo změněno tak, že se námitce podjatosti vyhovuje a že Bc. Ing. Hana Mazurová, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dana Sejkorová, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, jsou vyloučeny z projednávání a rozhodování v odvolacím řízení vedeném krajským úřadem pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515. Dále navrhuje, aby odvolací správní orgán postupoval podle § 131 odst. 4 správního řádu, a pověřil jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení.

Odvolatel s odkazem na § 76 odst. 5 správního řádu, dle kterého odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek, uvádí, že v projednávané věci to znamená, že *do rozhodnutí* o odvolání proti námitce podjatosti bude ve vedení řízení pokračovat Krajský úřad Olomouckého kraje, a s ohledem na *skutečnosti* uvedené v odvolání Milana Tomečka (proti usnesení o námitce podjatosti) lze dovodit nebezpečí dalšího poškozování práv účastníků řízení v případě rozhodování podjatých úředních osob, a současně se s ohledem na možné porušení hospodárnosti řízení domáhá přiznání odkladného účinku jeho odvolání.

Ministerstvo posoudilo přípustnost a včasnost společného odvolání Milana Tomečka datovaného dne 21.02.2020, krajskému úřadu doručeného téhož dne. Zjistilo, že odvolání je přípustné, tj. podané účastníkem řízení, proti usnesení představeného, jehož napadení odvoláním správní řád nevylučuje. Podle § 76 odst. 5 věta první a druhá správního řádu se proti usnesení může odvolat účastník řízení, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 téhož zákona, která

činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Napadené usnesení představeného bylo odvolateli Milanu Tomečkovi doručeno dne 07.02.2020. První den odvolací lhůty byl den 08.02.2020 a poslední den odvolací lhůty den 24.02.2020. Odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě.

Ministerstvo jako odvolací správní orgán postupovalo dle § 89 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Je třeba uvést, že krajský úřad (představený) byl podle § 3 správního řádu povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, který pak byl podkladem pro rozhodnutí (usnesení), a to v rozsahu, který byl nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona, tj. se základními zásadami činnosti správních orgánů. V daném případě se jednalo o skutečnosti rozhodné pro posouzení toho, zda předmětná námitka podjatosti nezakládá důvodnou pochybnost o nepodjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Ministerstvo uvádí, že usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, bylo vydáno v souladu s § 68 správního řádu (obsahové náležitosti rozhodnutí) a § 69 téhož zákona (formální náležitosti písemného vyhotovení rozhodnutí). Usnesení představeného bylo v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu odůvodněno.

Předmětem posuzování ministerstva v odvolacím řízení je to, zda představený nepochybil, pokud vznesenou námitku podjatosti neshledal důvodnou. Ministerstvo po přezkoumání předloženého spisu dospělo k závěru, že předmětná námitka podjatosti nezakládá důvodnou pochybnost o nepodjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Ministerstvo uvádí, že předmětem tohoto rozhodnutí ministerstva je toliko přezkoumání usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, jímž nebylo vyhověno námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, v odvolacím řízení vedeném krajským úřadem pod sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, ve věci rozhodnutí magistrátu č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S- SMOL/175637/2018/OS, jímž byla povolena změna územního rozhodnutí stavebního úřadu, č. 32/2006, č. j.: SÚ3229/2005-KI ze dne 03.03.2006, o umístění předmětné stavby. Námitky obsažené v odvolání, které nesměřují proti předmětnému usnesení představeného, míří mimo předmět tohoto odvolacího řízení a ministerstvo se jimi nemůže v tomto odvolacím řízení zabývat.

Ministerstvo se v zásadě ztotožňuje s argumentací představeného v odvoláním napadeném usnesení č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, pokud se týká vypořádání předmětné námítky podjatosti.

Představený v odůvodnění odvoláním napadeného usnesení uvedl pro daný případ relevantní ustanovení § 14 správního řádu upravující vyloučení z projednávání a rozhodování věci, které objasňuje.

Představený zdůvodnil svou příslušnost k vypořádání námítky podjatosti a vyhodnotil ji jako včasnou, podanou účastníkem řízení.

Představený uvedl, že Milan Tomeček vznesl námitku podjatosti vůči oddělení stavebního úřadu odboru regionálního rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, tj. vůči všem úředním osobám tohoto oddělení s tím, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, kterou je každá osoba, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci daného správního orgánu. Jedná se o to, že by podjatá osoba se zájmem na výsledku řízení mohla řízení určitým způsobem ovlivnit a na výkonu pravomoci správního orgánu by se podílela bezprostředně. Nebylo by proto možné a nemělo by ani smysl vylučovat pro podjatost pracovníka, který nemohl řízení fakticky ovlivnit, natož pracovníka, který není vůbec úřední osobou. Nestačí tedy jen pouhý obecný odkaz na poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupům, ale k vyloučení pro podjatost je třeba nalézt vždy konkrétní zájem na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat a faktickou možnost ovlivnění řízení. Nelze proto vyloučit například administrativního pracovníka nebo úředníka, který sice přišel s určitým správním řízením do styku či pracuje na příslušném oddělení, ale na jeho vlastní průběh nebo rozhodnutí nemohl mít žádný vliv. Představený uvádí, že i když Milan Tomeček neuvedl konkrétní úřední osoby Krajského úřadu Olomouckého kraje, rozhodovat je nutno pouze o osobách bezprostředně se podílejících na výkonu pravomoci správního orgánu. V daném případě z organizačního řádu Krajského úřadu Olomouckého kraje a z výpisu pracovní činnosti úředních osob vyplývá, že k přezkoumání a rozhodnutí ve věci předmětných odvolání proti rozhodnutí magistrátu ve věci předmětné stavby je oprávněnou úřední osobou k provádění úkonů ve správním řízení Ing. Dana Sejkorová, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Ústeckého kraje, a oprávněnou úřední osobou pro podepisování vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Ústeckého kraje Bc. Ing. Hana Mazurová. Ostatní osoby oddělení stavebního řádu nejsou oprávněnými úředními osobami pro provádění jakýchkoliv úkonů v daném řízení o odvolání, a proto nemohou být ani osobami bezprostředně se podílejícími na výkonu pravomoci správního orgánu při rozhodování. Nikdo jiný než Bc. Ing. Hana Mazurová a Ing. Dana Sejkorová v dané věci nejsou úřední osobou bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu a není tedy zapotřebí, aby bylo rozhodnuto o námítce podjatosti jakékoliv další osoby. Proto představený nevyzval odvolatele, aby určil konkrétně jména úředních osob oddělení stavebního úřadu odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, o kterých se domnívá, že jsou v projednávané věci podjaté, zejména z důvodu ekonomiky a rychlosti řízení, kdy by došlo k nadbytečnému zatěžování účastníka řízení a protahování odvolacího řízení.

Představený jako osoba příslušná podle § 14 odst. 3 správního řádu tedy v rámci posouzení námítky podjatosti vznesené vůči oprávněné úřední osobě pro podepisování Bc. Ing. Haně Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a také vůči oprávněné úřední osobě k provádění úkonů ve správním řízení Ing. Daně Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajskému úřadu Olomouckého kraje, posoudil namítanou podjatost oddělení stavebního řádu odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje a zjistil níže uvedené skutečnosti, které byly pro posouzení věci rozhodující.

Představený shledal, že jak námitky podjatosti Milana Tomečka, tak správní spis předložený v dané věci magistrátem, neukazují na poměr Bc. Ing. Hany Mazurové a také Ing. Dany

Sejkorové k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, pro který by Bc. Hana Mazurová a Ing. Dana Sejkorová mohly mít zájem na výsledku řízení. Bc. Ing. Hana Mazurová ani Ing. Dana Sejkorová nejsou v dané věci samy účastníky řízení, svědky ani nemají na vyřízení věci žádný majetkový ani jiný osobní zájem, popř. nemají na vyřízení věci takový zájem ani osoby jim blízké. K účastníkům řízení ani k jejich zástupcům nemají poměr příbuzenský, švagrovský nebo osvojenecký ani takový poměr v minulosti neměly. Nezastupují žádného účastníka řízení v dané věci, nejsou účastníkům řízení nebo jejich zástupcům pracovně podřízeny ani nemají k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům důvěrně přátelský či zjevně nepřátelský poměr.

Představený uvedl, že námitky Milana Tomečka se týkají spíše postupu odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje v odvolacím řízení vedeném pod sp. zn.: KUOK/52899/2006-4/821. Postup úřední osoby v řízení však sám o sobě neodůvodňuje vyloučení této osoby z projednávání věci, pokud není spojen s dalšími okolnostmi ve smyslu § 14 správního řádu s tím, že namítajícím uplatněná námitka podjatosti neukazuje na poměr k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, a není tudíž důvodem pro vyloučení Bc. Ing. Hany Mazurové a Ing. Dany Sejkorové z projednávání a rozhodování předmětné věci, a rovněž sám představený nezjistil žádné jiné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti. V daném případě by byla z projednávání a rozhodování věci vyloučena osoba, pokud by měla bezprostřední a soukromý zájem na výsledku rozhodnutí. Poměrem k věci bude zpravidla skutečný osobní zájem pracovníka správního orgánu na tom, aby bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu. Za poměr k věci nelze považovat nezákonné či jinak nesprávné rozhodnutí pracovníka správního orgánu. Nestačí tedy pouhý obecný odkaz na poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale k vyloučení pro podjatost je třeba nalézt vždy konkrétní zájem na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení.

Představený uvedl, že pokud oprávněná úřední osoba v souladu s § 89 a násl. správního řádu přezkoumala napadené územní rozhodnutí stavebního úřadu č. 32/2006, č. j.: SU3229/2005-K1 ze dne 03.03.2006, a po jeho přezkoumání usoudila, že charakter zjištěných vad napadeného rozhodnutí umožňuje zjednat nápravu v odvolacím řízení cestou změny napadeného rozhodnutí, aniž by bylo nutno napadené rozhodnutí rušit a věc vracet stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí, a proto napadené rozhodnutí v části výroku změnila a ve zbytku potvrdila, tak tato skutečnost nezavdává pochybnosti pro podjatost oprávněné úřední osoby. Úřední osoby jsou zde především proto, aby fakticky vykonávaly (přenesenou) působnost státního orgánu, tj. zajišťovaly řádný výkon veřejné správy. Postup správních orgánů, tedy i úředních osob, musí být v souladu s právními předpisy. Samotný postup úřední osoby, byť i nesprávný či nezákonný, sám o sobě neodůvodňuje vyloučení této osoby z projednávání věci, pokud není spojen s dalšími okolnostmi, které předpokládá § 14 správního řádu. Obranou proti nesprávnému či nezákonnému postupu není námitka podjatosti, ale jiný, zákonem předvídaný opravný prostředek, jímž je v daném případě mimo jiné přezkoumání rozhodnutí odvolacího správního orgánu příslušným správním soudem na základě podané žaloby. Namítajícím zmiňované rozhodnutí krajského úřadu č. j.: KUOK/52899/2006-4/821 ze dne 25.07.2006 bylo napadeno žalobou Pavla Ježíka a spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu a přezkoumáno Krajským soudem v Ostravě, přičemž podané žaloby byly rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 07.02.2008 č. j.: 22 Ca 371/2006 jako nedůvodné zamítnuty. Navíc v předmětném odvolacím řízení vedeném krajským úřadem pod č. j.: KUOK/52899/2006-4/821 byl oprávněnou úřední osobou k provádění úkonů ve správním řízení Ing. Vladimír Urbánek, který se nyní bezprostředně nepodílí na výkonu pravomoci správního orgánu při rozhodování v dané věci, a oprávněnou úřední osobou pro podepisování byl vedoucí oddělení územního plánu a stavebního řádu Krajského úřadu

Olomouckého kraje Ing. Pavel Gremlica, který v současné době již není zaměstnancem Krajského úřadu Olomouckého kraje a není tedy zařazen do Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Představený po důkladném zvážení všech skutečností a okolností a posouzení důvodů vznesené námitky podjatosti dospěl k závěru, že neexistují důvodné pochybnosti o nepodjatosti vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje Bc. Ing. Hany Mazurové a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajskému úřadu Olomouckého kraje, z provádění úkonů v řízení, a nejsou dány žádné objektivní důvody, pro které by projednání a rozhodování ve věci mělo jakkoliv vybočovat ze zásady legality a legitimního očekávání, popřípadě pro které by mohlo dojít ke zneužití pravomoci, respektive správního uvážení, či porušení zásady ochrany veřejného zájmu. Představený dospěl k závěru, že uplatněná námitka podjatosti není důvodem pro vyloučení Bc. Ing. Hany Mazurové a Ing. Dany Sejkorové z provádění úkonů v řízení a rovněž nezjistil žádné jiné skutečnosti, jež by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti. Vzhledem k tomu, že Bc. Ing. Hana Mazurová a Ing. Dana Sejkorová nejsou vyloučeny z provádění úkonů v řízení, není dán ani důvod pro postup podle § 14 odst. 4 správního řádu a § 131 odst. 4 téhož zákona, a proto v tomto ohledu nelze Milanu Tomečkovi vyhovět. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl představený tak, jak je uvedeno ve výroku usnesení představeného. Představený takto postupoval z důvodu rychlosti a procesní ekonomie, protože pokud by rozhodl o uplatněné námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, usnesením tak, že není vyloučena, bylo by pak v kompetenci Bc. Ing. Hany Mazurové usnesením rozhodnout, že vyloučena není oprávněná úřední osoba pro vyřízení věci Ing. Dana Sejkorová, tzn., že výsledek by byl stejný.

Představený na závěr uvedl, že ostatní námitky uvedené v odvolání proti rozhodnutí magistrátu č. 82/2019, č. j.: SMOL/240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, budou řešeny následně v odvolacím řízení.

Ministerstvo uvádí, že problematika vyloučení z projednávání a rozhodování věci je upravena v § 14 správního řádu.

Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále též „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Podle § 14 odst. 2 správního řádu úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.

Podle § 14 odst. 3 správního řádu účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.

Podle § 14 odst. 4 správního řádu úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného. Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

Podle § 14 odst. 5 správního řádu představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti.

Usnesení o tom se pouze poznamená do spisu. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4.

Podle § 14 odst. 6 správního řádu vyloučena je též ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Důvodem vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.

Podle § 14 odst. 7 správního řádu ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů.

Ministerstvo uvádí, že ke sjednocení praxe správních orgánů vydalo Ministerstvo vnitra metodickou pomůcku k § 14 správního řádu k tzv. systémové podjatosti vyhotovenou dne 07.05.2017, která nastiňuje teoretické aspekty systémové podjatosti a shrnuje známou judikaturu týkající se uvedené problematiky doplněnou o příklady z praxe, z níž mohou správní orgány moci při výkonu své činnosti vycházet. Tato metodická pomůcka odkazuje i na závěry uvedené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012. K pojmu tzv. systémové podjatosti je v této metodické pomůcce mimo jiné uvedeno, že ačkoliv správní řád případnou podjatost předvídá pouze ohledně jednotlivých úředních osob, které se na výkonu pravomoci správního orgánu podílejí bezprostředně, podle judikatury mohou nastat situace, kdy musí být z rozhodování určité věci vyloučeny všechny úřední osoby příslušného správního orgánu, včetně osoby stojící v čele úřadu, je-li překročena kritická míra rizika podjatosti, tedy z důvodu, že v důsledku jejich zaměstnaneckého poměru k subjektu veřejné správy (například k územnímu samosprávnému celku), který má k projednávané věci vztah, existuje reálné riziko, že by jejich postoj k věci mohl být ovlivněn jinými než zákonnými prostředky. V metodické příručce je i s odkazem na judikaturu a závěr poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 63 ze dne 26.11.2007 uveden postup při rozhodování a (případném) vyloučení úředních osob z řízení. Pokud je namítána podjatost všech zaměstnanců úřadu (např. systémová podjatost), musí nejprve orgán, který je přímo nadřízený tomuto orgánu, rozhodnout o námitce podjatosti vůči osobě stojící v čele úřadu. Pokud je námitka podjatosti proti všem osobám založena na stejném důvodu, je možné, aby nadřízený správní orgán rozhodl o (ne) podjatosti všech úředních osob najednou. Nejen s ohledem na uvedené ministerstvo neshledalo důvodným zrušit usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515, jímž nebylo vyhověno námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Pokud se týká problematiky tzv. systémové podjatosti, tak ministerstvo v této souvislosti odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012, když důvodem pro postoupení věci rozšířenému senátu bylo to, že první senát Nejvyššího správního soudu dospěl při předběžné poradě k právnímu názoru, který má za odlišný od právního názoru vysloveného dříve v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j.: 2 As 21/2004-67 ze dne 16.12.2004. Rozšířený senát v usnesení č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012 dospěl k závěru, že *rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.*

V usnesení rozšířeného senátu je uvedeno, že se bude jednat o takové skutečnosti, které naznačují, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Uvedenými skutečnostmi mohou být například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (například zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (například na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počinů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu. Na druhé straně signálem nadkritické míry systémového rizika podjatosti zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodování orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek. Proto například nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního samosprávného celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna (typicky tím, že stavba bude zbudována na pozemku obce či na pozemku s obecními pozemky sousedícím), půjde-li o běžné, obecně vzato nekontroverzní a v měřítku daného územního celku ve své podstatě nevýznamné dotčení. Pro posouzení otázky podjatosti úřední osoby přitom není rozhodná formální procesní role územního samosprávného celku v řízení, v němž se tato otázka řeší, nýbrž to, zda má on sám nebo osoby, které jsou schopny jej přímo nebo nepřímo ovlivnit, skutečný (materiální) zájem na jeho výsledku. Zpravidla tedy bude nerozhodné, zda je dotčený územní samosprávný celek jádrovým účastníkem řízení (§ 27 odst. 1 správního řádu z roku 2004), účastníkem podle § 27 odst. 2 téhož zákona, účastníkem podle některého zvláštního zákona anebo že dokonce vůbec účastníkem není. Při posuzování systémového rizika podjatosti je třeba zohlednit všechny relevantní okolnosti. Svoji roli proto může hrát i konkrétní institucionální uspořádání orgánů územního samosprávného celku, o který se jedná, včetně takového faktoru, jako je jeho velikost, s níž je nezřídka spojena míra odstupu konkrétního úředníka od věci, o které rozhoduje, a od osob, jichž se tato věc týká.

V usnesení rozšířeného senátu je také uvedeno, že Systémové riziko podjatosti (tedy riziko podjatosti založené na skutečnosti, že úřední osoba je zaměstnancem územního samosprávného celku, který sám má zájem na výsledku řízení, v rámci něhož má úřední osoba činit úkony, nebo který může být přímo nebo nepřímo ovlivněn osobami, jež takový zájem mají) se týká vždy konkrétní úřední osoby, neboť, jak již bylo shora vyloženo, je jen jedním z možných důvodů podjatosti ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu z roku 2004. Není tedy vyloučeno, že se bude týkat jen některých zaměstnanců určitého územního samosprávného celku, nikoli všech. S ohledem na povahu důvodů takového rizika (jde o riziko plynoucí z institucionálního uspořádání a povahy právních vztahů mezi územním samosprávním celkem a jeho úředníky) však bude častá i situace, že podjaté budou v konkrétním případě všechny úřední osoby jakožto zaměstnanci dotčeného územního samosprávného celku, takže v rámci něho nebude lze určit nikoho, kdo by ve věci mohl činit úkony. V takovém případě je na místě aplikovat § 14 odst. 4 větu třetí a čtvrtou správního řádu z roku 2004.

V usnesení rozšířeného senátu je také uvedeno, že *Proto se rozšířený senát přiklonil k závěru, že v dané věci je nutno nalézt takové řešení, které na jedné straně zohlední skutečnost, že systémové riziko podjatosti dané uvedeným zaměstnaneckým poměrem samo o sobě představuje významné potencionální nebezpečí pro nestrannost rozhodování orgánů územních samosprávných celků jako správních orgánů, avšak na druhé straně vezme v úvahu, že zdaleka ne ve všech případech se toto nebezpečí vskutku projeví. Rozšířený senát proto dospěl k závěru, že v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo dotýká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji systémovou podjatost, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, k němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají.*

Ministerstvo konstatuje, že v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012 je učiněn závěr, že nebezpečí ovlivnění nežádoucím vztahem je třeba aktivně předcházet tak, aby k němu pokud možno nikdy nedošlo, a proto právní úprava připouští, že v některých případech bude z výkonu pravomoci v konkrétní věci vyloučena i osoba, o níž není ani zdaleka jisté, že u ní nežádoucí vztah existuje. Zákon tedy nevyžaduje jistotu ani přiměřenou pravděpodobnost existence nežádoucího vztahu; postačí již, jestliže o nepodjatosti lze pochybovat.

Podle Nejvyššího správního soudu tak pochybnost o nepodjatosti je založena tehdy, jsou-li rozumné a z reality vycházející důvody k domněnce, že zde může existovat nežádoucí vztah, jenž by mohl zkřivit postoj úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci. Důvodem k pochybnostem o nepodjatosti pak může být cokoli, co vzhledem ke své povaze může založit nežádoucí vztah mající potenciál ke zkřivení postoje úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci. Něčím takovým jistě může velmi dobře být pracovněprávní vztah úřední osoby k obci či kraji jako entitě, která sama má na výsledku určitého správního řízení zájem nebo která je přímo nebo nepřímo ovlivňována osobami, které takový zájem mají. Pracovněprávní vztah vytváří totiž nepochybně určitý vztah závislosti mezi oběma jeho účastníky a obecně vzato dává zaměstnavateli určité možnosti k působení na zaměstnance tak, aby tento měl tendenci pokud možno vyhovět nejružnějším preferencím zaměstnavatele. Zákon sice ukládá úředníkům územních samosprávných celků povinnosti, jejichž plnění by mělo zajistit, že budou při výkonu svých pravomocí postupovat nestranně, avšak povaha jejich pracovněprávního vztahu k zaměstnavateli skutečně účinné záruky toho, že se tak opravdu beze zbytku stane, nedává.

Z důvodů shora uvedených se proto rozšířený senát Nejvyššího správního soudu přiklonil k závěru, že v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo dotýká tohoto celku, není apriori vyloučen z rozhodování pro svoji systémovou podjatost, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají. Příkladem může být podle Nejvyššího správního soudu zájem politických činitelů či jiných, v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (například zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (například na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obdobných počinů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem, apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu.

V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012 je pak uvedeno: ... signálem nadkritické míry systémového rizika podjatosti zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek. Proto například nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního samosprávného celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna, půjde-li o běžné, obecně vzato nekontroverzní a v měřítkách daného územního celku ve své podstatě nevýznamné dotčení.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 89/2010-119 ze dne 20.11.2012 mohou tedy nastat tři varianty posouzení námítky podjatosti z uvedených důvodů:

1. absence systémového rizika podjatosti;
2. systémové riziko podjatosti, avšak ne jeho nadkritická míra, tj. vedle zaměstnaneckého poměru úředních osob k územně samosprávnému celku existují další skutečnosti zakládající pochybnosti o nepodjatosti, včetně samotné povahy rozhodované věci, její kontroverznosti či politického významu a s tím spojených zájmů;
3. nadkritická míra systémového rizika podjatosti, kterou bez dalšího zakládá samotná povaha rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy.

Primárním účelem institutu vyloučení z projednávání a rozhodování věci je zajištění nestrannosti správního orgánu. Tento požadavek vyplývá ze zásady rovnosti účastníků správního řízení a nestranného postupu správního orgánu vůči všem dotčeným osobám. Objeví-li se pochybnosti o nepodjatosti osob podílejících se bezprostředně na výkonu pravomoci správního orgánu, jsou takové úřední osoby z projednávání a rozhodování věci vyloučeny. Důvodem vyloučení je v první řadě skutečnost, že úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, přičemž sama skutečnost, že se úřední osoba například zná se zástupcem účastníka řízení nebo se zástupcem osoby, na jejíž podnět bylo řízení zahájeno, či si s nimi dokonce tyká, neznamená, že lze důvodně pochybovat o její nepodjatosti ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, neboť k podjatosti by musel přistoupit onen prvek v podobě zájmu na výsledku řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 Afs 7/2009-753 ze dne 26.06.2013).

Nejvyšší správní soud v souvislosti s námitkou podjatosti uvedl, že nelze jen tak účelově obvinít úředníka z podjatosti hromaděním difamujících spekulací a kombinací a očekávat, že bez přesvědčivých důkazů, případně s účelové vytvářenými důkazy, nebo dokonce bez důkazů, bude takové obvinění z opatrnosti akceptováno. Takové snahy, směřující k paralyzování výkonů státní správy, nemají nic společného s ochranou jakýchkoli oprávněných zájmů a v principu škodí také ochraně veřejných subjektivních práv účastníků řízení před správními soudy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 3 As 107/2013-30 ze dne 11.06.2014).

Ministerstvo konstatuje, že krajský úřad posoudil předmětnou námitku podjatosti v mezích daných relevantním zněním § 14 správního řádu. Při jejím vypořádání krajský úřad postupoval rovněž podle § 3 správního řádu, dle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2, tj. se základními zásadami činnosti správních orgánů.

Ministerstvo uvádí, že žádná z odvolacích námitek, respektive žádné tvrzení uvedené v odvolání, nezakládá zákonný důvod pro zrušení usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515.

Ministerstvo konstatuje, že odvolatel v odvolání poukázal na další skutečnosti, na jejichž základě dovozuje podjatost, které však v rámci námítky uplatněné námítky podjatosti neoznačil. Nelze přičítat k tíži krajského úřadu, že nevypořádal námítky podjatosti, které nebyly uplatněny, a poukazovat na nezákonnost odvoláním napadeného usnesení krajského úřadu.

Pokud odvolatel uvádí, že námitka podjatosti především akcentovala nezákonný postup krajského úřadu v předchozím odvolacím řízení, tak postup úřední osoby v řízení sám o sobě neodůvodňuje vyloučení této osoby z projednávání a rozhodování věci, pokud není spojen s dalšími okolnostmi uvedenými v § 14 správního řádu. Jak uvedl představený v napadeném usnesení, odvolatelem uplatněná námitka podjatosti neukazuje na poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, pro který by zmíněné oprávněné úřední osoby mohly mít zájem na výsledku řízení, a není tedy důvodem pro jejich vyloučení z projednávání a rozhodování předmětné věci. Představený rovněž sám nezjistil žádné jiné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Pokud odvolatel namítá, že si napadené usnesení představeného protirečí, když je v něm uvedeno, že podjatost může být dána jen poměrem konkrétní osoby k projednávané věci, ale na druhou stranu k upřesnění podané námítky podjatosti ohledně možných důvodů podjatosti konkrétních osob nebyl vyzván, a že po uplatnění námítky (systémové) podjatosti oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje mu mělo být sděleno, kterých osob se jeho námitka týká, a měl být vyzván k upřesnění námítek, tak v odvolání napadeném usnesení představený uvedl, že namítajícího nevyzval k doplnění podání zejména z důvodu ekonomiky a rychlosti řízení, kdy by došlo k nadbytečnému zatěžování účastníka řízení a protahování odvolacího řízení; pokud by představený vyzval Milana Tomečka k doplnění podání, tj. označení konkrétních osob, kterých se jím podaná námitka podjatosti týká, musel by nejprve představený Milanu Tomečkovi sdělit, které osoby se přímo podílejí na rozhodování ve věci, tj. jsou oprávněnými úředními osobami pro provádění úkonů v daném odvolacím řízení, aby je mohl Milan Tomeček označit s tím, že výsledek by byl stejný. Představený také neměl důvod Milana Tomečka vyzývat k doplnění či upřesnění námítek, když Milan Tomeček v odvolání proti rozhodnutí magistrátu č. 82/2019 důvody, které podle jeho názoru zakládají podjatost oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, sám uvedl.

Pokud odvolatel (teprve v odvolání proti usnesení představeného) de facto uplatnil námitku systémové podjatosti s tím, že má za to, že podjatost je dána především z hlediska územního, což ve svém odvolání proti usnesení představeného podrobně rozvádí s tím, že námitka podjatosti tedy nebyla řádně přezkoumána, tak tyto namítané skutečnosti byly odvolatelem poprvé uvedeny až v odvolání proti usnesení představeného č. j.: KUOK 16867/2020 ze dne 03.02.2020, sp. zn.: KÚOK/16802/2020/OSR/7515; námitka podjatosti a důvody, které měly svědčit o podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, které Milan Tomeček uvedl v námitce podjatosti obsažené v odvolání proti rozhodnutí magistrátu č. 82/2019, č. j.: SMOL/ 240886/2019/OS/US/Sem ze dne 19.11.2019, sp. zn.: S-SMOL/175637/2018/OS, v žádném případě o namítané systémové podjatosti nesvědčily. Nelze tudíž souhlasit s tvrzením odvolatele, že námitka podjatosti nebyla řádně přezkoumána. Představený důkladně zvážil všechny skutečnosti a okolnosti a posoudil důvody vznesené námítky podjatosti a shledal, že neexistují důvodné pochybnosti o nepodjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, vedoucí oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a oprávněné úřední osoby Ing. Dany Sejkorové, pracovnice oddělení stavebního řádu v odboru strategického rozvoje kraje Krajského úřadu Olomouckého kraje, a nejsou dány žádné objektivní důvody, pro které by projednání

a rozhodování věci mělo jakkoliv vybočovat ze zásady legality a legitimního očekávání, popřípadě pro které by mohlo dojít ke zneužití pravomoci, respektive správního uvážení, či porušení zásady ochrany veřejného zájmu.

Pokud se týká systémové podjatosti, tak ministerstvo konstatuje, že podle § 14 odst. 2 správního řádu není úřední osoba vyloučena, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.

Dle judikatury systémové riziko podjatosti dané zaměstnaneckým poměrem samo o sobě sice představuje významné potencionální nebezpečí pro nestrannost rozhodování orgánů územních samosprávných celků jako správních orgánů, avšak na straně druhé je třeba vzít v úvahu, že zdaleka ne ve všech případech se toto nebezpečí skutečně projeví. V případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo či nepřímo dotýká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji *systémovou podjatost*, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají. Jak již bylo uvedeno, dle judikatury mohou nastat tři varianty, a to absence systémového rizika podjatosti, systémové riziko podjatosti, však ne jeho nadkritická míra, kdy vedle zaměstnaneckého poměru neexistují další skutečnosti zakládající pochybnosti o nepodjatosti, včetně samotné povahy rozhodované věci, její kontroverznosti či politického významu a s tím spojených zájmů, a nadkritická míra systémového rizika podjatosti, kterou bez dalšího zakládá samotná povaha rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy.

Pokud odvolatel uvádí, že se jedná o politicky vyhrocenou záležitost se závažným vlivem pro celý Olomoucký kraj, a že samotné vedení kraje včetně hejtmana Olomouckého kraje veřejně ve sdělovacích prostředcích deklaruje, že má zájem o prosazení co nejrychlejší dostavby příslušného úseku dálnice, de facto za každou cenu, což odvolatel dokládá vyjádřením hejtmana Olomouckého kraje v článku *Návštěva premiéra v kraji*, měla dvě velká témata – zdravotnictví a dopravní stavby, uveřejněném v časopisu *Krajánek* č. 1 z ledna 2020, vydávaného Olomouckým krajem, a uvádí, že za takové situace nemohou podřízení úředníci krajského úřadu zůstat nestrannými, a že tato podjatost se již projevila v postupu úředníků v minulosti, tak ministerstvo se s tímto tvrzením odvolatele neztotožňuje a především zdůrazňuje, že tato tvrzení Milan Tomeček uplatnil až v odvolání proti usnesení představeného. Nelze přisvědčit tvrzení odvolatele, že by skutečnosti, které hejtman Olomouckého kraje uvedl, a které obsahuje zmiňovaný článek, ukazovaly na enormní zájem či enormní nezájem Olomouckého kraje na realizaci předmětného záměru s tím, že samy o sobě ještě neznamenají existenci systémové podjatosti, ale pouze vztah územního samosprávného celku k projednávané věci. Je sice v daném případě obecně známo, že Olomoucký kraj má zájem na dobudování předmětného úseku dálnic D1, který zajistí zlepšení dopravní obslužnosti na daném území kraje, ale realizace tohoto úseku, který je důležitý pro propojení již dokončených úseků dálnice D1 a tím zprovoznění celé páteřní dálniční sítě na území České republiky, je především v zájmu státu, což lze také dovodit z předmětného článku.

V předmětném článku je výslovně uvedeno: *Návštěva premiéra Andreje Babiše v Olomouckém kraji se věnovala například problematice zdravotnictví, konkrétně modernizaci fakultní nemocnice v Olomouci. Další z probíraných témat – dopravní stavby – spojilo všechny okresy regionu. Těsně před startovní čárou stojí obchvat Bludova, naopak přípravu D1 u Přerova stále brzdí obstrukce ekologických aktivistů. Realizace D1 z Říkovic do Přerova je pro náš kraj naprosto zásadní. Obyvatelé Přerova trpí nadměrnou dopravou, které může odlehčit jedině to, že se dostaví zmiňovaný úsek dálnice, zdůraznil Ladislav Okleštěk, hejtman Olomouckého*

kraje. Premiér Andrej Babiš na jednání s hejtmánem a zástupci samospráv slíbil, že se problémy s přerovskou dálnicí pokusí co nejrychleji vyřešit. Rychlejší stavbám silnic brání podle předsedy vlády zejména protesty ekologů. Ministerstvo konstatuje, uvedený text nepotvrzuje tvrzení uvedená odvolatelem.

Ministerstvo dále konstatuje, že při posouzení systémové podjatosti je nutné vycházet z předpokladu, že podmínkou její existence není účastnictví Olomouckého kraje v řízení, ale to, zda jsou jeho zájmy dotčeny výraznějším způsobem, tzn. například, že se jedná o záležitost s významným místním pozitivním či negativním dopadem, k čemuž pak musí přistoupit podezření, že by rozhodující úřední osobu mohl někdo z představitelů kraje ovlivňovat. S ohledem na veškeré okolnosti lze konstatovat, že v daném případě Olomoucký kraj poměr k věci má, a to v rovině samosprávné, především politické, kdy jak hejtmán uvádí, je dobudování této části dálnice D1 pro kraj zásadní. Ministerstvo je však toto názoru, že sama skutečnost, že jedním ze zásadních cílů samosprávy či politické reprezentace Olomouckého kraje je podpora a zlepšování sítě komunikací na území kraje, ještě neznamená existenci systémové podjatosti, ale pouze vztahu Olomouckého kraje k projednávané věci. Tento vztah by se měl projevovat zásadně v intencích samosprávy, u níž je podpora územního rozvoje ve spravovaném území, a s tím související požadavek na zlepšování dopravní obslužnosti na území kraje, jedním ze základních poslání, což lze nepochybně považovat za jeden z pilířů rozvoje nejen na úrovni komunální, ale i regionální a státní.

V daném případě pak nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo tomu, že vedle pozitivního přístupu Olomouckého kraje, v němž se promítá zájem o rozvoj dopravy v území a reflexe státní strategické politiky, existuje jiná skutečnost nasvědčující tomu, že by mohly být v daném případě rozhodující úřední osoby ovlivněny jinými, než zákonnými hledisky. Existencí takovéto skutečnosti přitom vyloučení úředních osob z důvodu existence systémové podjatosti Nejvyšší správní soud odmítl.

Ministerstvo konstatuje, že požadavku Milana Tomečka na přiznání odkladného účinku jeho odvolání nelze vyhovět. Podle § 76 odst. 5 věta první a druhá se proti usnesení může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Správní řád v daném případě nemá institut, který by umožňoval přiznání odkladného účinku odvolání Milana Tomečka.

Ministerstvo konstatuje, že v daném případě nenastala situace pro delegaci na jiný věcně příslušný správní orgán (§ 14 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 131 odst. 4 téhož zákona). Podle § 131 odst. 4 správního řádu nadřízený správní orgán usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech úředních osob (§ 14) tohoto orgánu nebo členů orgánu, který rozhoduje ve sboru, způsobilý věc projednat a rozhodnout; v tomto případě nadřízený správní orgán pověří správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu. Změna příslušnosti podle § 131 odst. 4 správního řádu je povinnou delegací a nemůže k ní dojít na požádání účastníka řízení.

Nelze než konstatovat, že v daném případě se nejedná o situaci, kdy by byla překročena kritická míra systémového rizika podjatosti, tedy situaci, kdy by v důsledku zaměstnaneckého poměru k subjektu veřejné správy (k územnímu samosprávnému celku), který má k projednávané věci vztah, existovalo reálné riziko, že by postoj k věci těch, vůči nimž směřovaly námitky podjatosti, mohl být ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.

Podle § 69 odst. 2 správního řádu se v rozhodnutí uvedou jména příjmení všech účastníků řízení. V daném případě byl účastníkem řízení, na kterého se vztahovalo usnesení krajského úřadu a toto rozhodnutí ministerstva, Milan Tomeček.

Ze všech výše uvedených důvodů rozhodlo ministerstvo způsobem ve výroku uvedeným.

Poučení účastníků

Podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Ing. Hana Bahenská
vedoucí oddělení územně a stavebně správního III
v odboru územně a stavebně správním

Rozdělovník:

Doručí se:

Účastníci řízení:

Doporučeně do vlastních rukou na doručenkou

1. Milan Tomeček, Náves 8/31, 750 02 Přerov V – Dluhonice

Na vědomí:

Veřejnou datovou sítí do datové schránky

2. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, ID DS qiabfmf
3. Magistrát města Olomouce, odbor stavební
Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc, ID DS kazbzri